

Мирча Динеску

Нирвана

В Южна Индия расте странно дърво, чиито листа, след като се
сдъвчат, прогонват глада поне за две седмици.

Завещай ни, Господи, глада вечен.
Остави ни поне картофите и лука
в кухните, дето глъхне нашия гняв
и съхнат слюнките – огледала за боговете...

Блажен е варваринът
от покрайнините на империята,
докоснал с груби пръсти
мраморния грозд
от корниза на храма.

КРАЙ

© Мирча Динеску
© Огнян Стамболиев, превод от румънски

Източник: <http://litclub.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12191>]